

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/617/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4209200597
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4209200597.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Kataríny Marčekovej právnej veci navrhovateľov: 1. H. E., nar. XX.XX.XXXX, 2. E. E., nar. XX.XX.XXXX, 3. E. E., nar. XX.XX.XXXX, 4. P. E., nar. XX.XX.XXXX, všetci bytom F., F.. J. XX, navrhovatelia v 1. až 4. rade zastúpení: Advokátska kancelária JUDr. Roman Blažek, s.r.o., Pohraničná 4, 945 01 Komárno, IČO: 36 721 123, proti odporcom: 1. Q. E., nar. XX.XX.XXXX, 2. P. E., nar. XX.XX.XXXX, obidvaja bytom F. W., D. C. č. XX, odporcovia v 1. a 2. rade zastúpení: JUDr. Karol Pešl, advokát so sídlom v Nových Zámkoch, Hlavné námestie 7, Dom kultúry KOVAK, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní navrhovateľov v 1. až 4. rade proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 3. júna 2014 č. k. 12C/8/2009-321, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e.**

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 03.06.2014 č. k. 12C/8/2009-321 ako nedôvodný zamietol návrh navrhovateľov v 1. až 4. rade voči odporcom v 1. a 2. rade týkajúci sa určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným v Správe katastra Komárno k. ú. F. na LV č. XXXX ako rodinný dom súp. č. XXXX na parc. reg. „C“ č. 37 a k parc. reg. „C“ č. 37 o výmere 825 m² zast. plocha, a to pre navrhovateľa v 1. rade v spoluvlastníckom podiele 1-ica a pre navrhovateľov v 1. a 2. rade ako manželov bezpodielové spoluvlastníctvo v 1-ici, nakoľko tieto nehnuteľnosti netvoría vlastníctvo odporcov v 1. a 2. rade. Pokiaľ ide o právne posúdenie, súd prvého stupňa daný právny vzťah medzi účastníkmi konania posúdil podľa § 134 ods. 1, § 34, § 35 ods. 1, § 37 ods. 1, § 39, § 48 ods. 1, 2 a § 630 Obč. zákonníka. V tomto konaní odporcovia v 1. a 2. rade ako navrhovatelia podali včas voči navrhovateľom v 1. až 4. rade ako odporcom návrh na vypratanie predmetných nehnuteľností, ktorý sa vedie na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 12C/171/2007, pričom súd prvého stupňa toto konanie prerušil až do právoplatného skončenia konania o určenie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam, ktorý návrh ako vzájomný návrh iniciovali odporcovia v 1. až 4. rade v konaní o vypratanie nehnuteľností ako navrhovatelia voči odporcom v 1. a 2. rade, t. j. navrhovateľom v konaní o vypratanie predmetných nehnuteľností. Súd prvého stupňa návrh týkajúci sa určenia vlastníckeho práva pre navrhovateľov v 1. až 4. rade vylúčil na samostatné konanie, ktoré sa vedie pod sp. zn. 12C/8/2009. Vychádzajúc zo záverov vykonaného dokazovania bolo preukázané, že darovaciu zmluvu zo dňa 31.08.2006 je potrebné považovať za stále perfektný právny úkon. Navrhovatelia sa považujú za vlastníkov predmetných nehnuteľností na základe nepretržitej a dobromyseľnej držby, ako aj na základe darovacieho listu zo dňa 13.10.1992. V nariadenom znaleckom dokazovaní bolo zistené, že tento list podpísala S. E.. Právne perfektným spôsobom predmetná nehnuteľnosť nikdy nebola prevedená na navrhovateľov. V konaní nebola preukázaná nepretržitosť držby nehnuteľností, pretože na darovacom liste hodnoverne nebol preukázaný pisateľ a vyhotoviteľ dátumu. V rámci svojej výpovede S. E. poprela vôľu nehnuteľnosť darovať navrhovateľom. Strata dobrej viery držiteľa nastane okamihom, keď sa mu stanú známe

skutočnosti, ktoré z objektívneho hľadiska posudzovania museli u neho dôvodne vyvolať pochybnosti o tom, že vec alebo právo mu patrí. Samotná skutočnosť nepretržitého užívania nehnuteľností navrhovateľmi od roku 1982 nepostačuje na preukázanie dobromyseľnosti. D. E. svoj dedičský podiel na sestru S. E. nepreviedol právne relevantným spôsobom. D. E. po zistení, že predmetné nehnuteľnosti nadobudli odporcovia, dňa 15.11.2006 podpísal čestné prehlásenie v tom smere, že odstupuje od zmluvy, lebo bol podvedený. Vzhľadom k tomu, že D. E. nepožiadala o vrátenie daru podľa § 630 Obč. zákonníka, jeho „odstúpenie od zmluvy“ je neplatným právnym úkonom. Doposiaľ je darovanie podielu D. E. zo dňa 31.08.2006 stále platným právnym úkonom. Rovnako to platí aj v prípade darovaného podielu T. H.. Navrhovatelia v konaní neprodukovali žiaden dôkaz o tom, prečo žiadajú určiť vlastnícke právo aj k tomu podielu, ktorý patril T. H. (1/2-ica) a takisto neprodukovali žiaden dôkaz o tom, že by táto osoba prejavila nejakým spôsobom vôľu tento podiel previesť na navrhovateľov. Súd prvého stupňa nezhliadol z dôvodu hospodárnosti konania potrebu nariadiť kontrolné znalecké dokazovanie.

O trovách konania si prvostupňový súd vymienil právo rozhodnúť do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (§ 151 ods. 3 OSP).

Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie navrhovatelia v 1. až 4. rade, navrhujúc odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ OSP zrušil a podľa § 221 ods. 2 OSP vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie. Súd prvého stupňa porušil ich právo na predvídateľnosť rozhodnutia, čím im bola odňatá možnosť konať pred súdom prvého stupňa, tak ako na to poukazovali v predošlom odvolaní v tejto veci. Napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok odôvodnenia, nakoľko z jeho obsahu nie je možné zistiť, ako súd prvého stupňa dospel k nedobromyseľnosti navrhovateľov v súvislosti s držbou nehnuteľností. Dobromyseľnosť navrhovateľov jednoznačne vyplýva z vyjadrení v konaní vypočutých svedkov (manželia E., D. M.). Podiel T. H. sa neriešil, pretože táto dostala záhradu. V konaní nebolo preukázané, že by navrhovatelia boli v užívaní predmetných nehnuteľností niekým rušení. D. E. sa už necítil byť vlastníkom predmetných nehnuteľností, pretože obdržal 15.000,- Sk ako hodnotu svojho spoluvlastníckeho podielu. Nie je správne konštatovanie súdu prvého stupňa ohľadne neuplatnenia vrátenia daru v zmysle § 630 Obč. zákonníka. Dátum napísania darovacieho listu bol v konaní preukázaný na základe výpovede svedkyne U. E., t. j. na jeseň roku 1992. Odporcovia v 1. a 2. rade v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu zo strany navrhovateľov v 1. až 5. rade uviedli, že navrhujú odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok po jeho preskúmaní ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil. Ak navrhovatelia poukazujú na nezodpovedanie otázky, či vôbec je platná darovacia zmluva, ktorou sporné nehnuteľnosti nadobudli odporcovia s poukazom na ust. § 49a Obč. zákonníka, odporcovia s poukazom na ust. § 40a Obč. zákonníka, ako aj to, že navrhovatelia majú právneho zástupcu, na uvedené nereagujú. Výpoveď svedkyne U. E. považujú za účelovú. Tvrdenie navrhovateľov ohľadne nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku pôsobí účelovo a nedôvodne.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zo dňa 03.06.2014 č. k. 12C/8/2009-321 procesným postupom podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 OSP, dospejúc pritom k tomu záveru, že podané odvolanie navrhovateľov v 1. až 4. rade nie je dôvodné.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 154 ods. 1 OSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

V danom prípade súd prvého stupňa, rozhodujúc o uplatnenom vzájomnom návrhu navrhovateľov v 1. až 4. rade voči odporcom v 1. a 2. rade ohľadne určenia vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, v rozsahu zodpovedajúcom obsahu ust. § 120 ods. 1, 3 a 4 OSP zistil vo veci skutkový stav, ktorý pri dodržaní myšlienkového postupu hodnotenia dôkazov podľa § 132 OSP (jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach) aj následne správne posúdil podľa príslušných ustanovení hmotnoprávneho predpisu (§ 134 ods. 1, § 630, § 34, § 48 ods. 1, 2, § 35, § 37 a § 39 Obč. zákonníka). Vzhľadom k uvedenému, odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Komárno zo dňa 03.06.2014 č. k. 12C/8/2009-336 ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil, pričom v ďalšom odkazuje na rozsah a samotné dôvody odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorými sa stotožňuje (§ 219 ods. 2 OSP). Aj podľa názoru odvolacieho súdu bola v prejednávanej veci spochybnená dobromyseľnosť navrhovateľov v 1. až 4. rade v súvislosti s vydržaním predmetných nehnuteľností, ako základného predpokladu vydržania, a to predovšetkým existenciou príslušného listu vlastníctva (LV č. XXXX pre k. ú. P.) jednoznačne osvedčujúcemu vlastnícke vzťahy k predmetným nehnuteľnostiam. Takisto aj vo veci nariadené znalecké dokazovanie z odboru písomoznalectva potvrdzuje tvrdenia navrhovateľov v 1. až 4. rade ohľadne pravosti vlastnoručného podpisu S. E. na darovacom liste zo dňa 13.10.1992

ešte automaticky nezavdáva dôvod uvažovať o tom, že navrhovatelia v 1. až 4. rade boli vo vzťahu k užívaniu predmetných nehnuteľností dobromyseľní, nakoľko na tomto darovacom liste, ktorého obsah nebol zavedený do katastra nehnuteľností, ako pri darovacej zmluve zo dňa 31.08.2006 naďalej zostáva sporný autor dátumu jeho napísania. Samotný fakt užívania predmetných nehnuteľností navrhovateľmi v 1. a 2. rade od roku 1982 až doposiaľ, sám o sebe ešte neznamená, že došlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva vydržaním. Takisto je potrebné konštatovať, že darovacia zmluva zo dňa 31.08.2006, ktorou odporcovia v 1. a 2. rade získali predmetné nehnuteľnosti je naďalej platná a darovanie podielov v nej sa nachádzajúcich je takisto platné. Obdobným spôsobom ako D. E. darovala svoj spoluvlastnícky podiel k predmetným nehnuteľnostiam odporcom v 1. a 2. rade aj jeho sestra T. H., pričom ani jeden z týchto súrodencov právne relevantným spôsobom doposiaľ nepožiadala o vrátenie daru v zmysle § 630 Obč. zákonníka. Ďalšia, t. j. tretia dárkyňa podľa darovacej zmluvy zo dňa 31.08.2006 S. E. okrem iného vo svojej svedeckej výpovedi zo dňa 23.07.2008 uviedla, že nikdy nebola reč o tom, že predmetné nehnuteľnosti majú byť darované synovi H. (navrhovateľovi v 1. rade), vždy sa bavili iba o užívaní nehnuteľností zo strany jeho rodiny. Pokiaľ aj syn H. dal jej bratovi D. E. 15.000,- Sk, išlo o peniaze na používanie týchto nehnuteľností.

V kontexte takto zisteného skutkového stavu a vykonaných dôkazov, prvostupňový súd správne rozhodol, keď podaný návrh na určenie vlastníckeho práva zo strany navrhovateľov v 1. až 4. rade ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov tohto odvolacieho konania s poukazom na ust. § 224 ods. 4 v spojení s § 151 ods. 3 OSP, rozhodne súd prvého stupňa samostatným rozhodnutím.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.